

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Jasni Peroš Nikolić, kao sucu pojedincu, uz sudjelovanje zapisničarke Zvezdane Radošević, u upravnom sporu tužitelja [redacted] kojeg zastupa vlasnik i direktor [redacted] protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi rješavanja spora između korisnika i operatora, nakon održane javne rasprave, dana 23. prosinca 2019.,

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje odluke Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-08/18-01/1267, URBROJ: 376-05-19-2 od 1. veljače 2019.

Obrazloženje

Osporavanom odlukom tuženika odbijen je zahtjev za rješavanje spora tužitelja s operatorom javnih komunikacijskih usluga A1 Hrvatska d.o.o. u cijelosti kao neosnovan.

Tužitelj u tužbi i tijekom spora pobija zakonitost osporavanog rješenja, pri tome navodeći da se obratio pritužbom VIPnet d.o.o., vezano za naknadu za prijevremeni raskid ugovora, te obzirom da nije postignut sporazum, obratio se tuženiku za rješavanje spora, međutim zahtjev mu je odbijen iz razloga jer Opći uvjeti poslovanja VIPnet-a predviđaju plaćanje naknade za prijevremeni raskid ugovora. Međutim, odredbu Općih uvjeta VIPnet-a, kojom je predviđena naknada za prijevremeni raskid ugovora, smatra nepoštenom odredbom ugovora. Ističe kako Zakon o zaštiti potrošača stipulira pravila zaštite osnovnih prava potrošača pri kupnji proizvoda i usluga kao i pri drugim oblicima stjecanja usluga i proizvoda na tržištu pa tako članak 1.a sadrži odredbe koje su u skladu s Direktivom Vijeća 93/13. EEZ od 5. travnja 1993. o ugovorima koji se protive načelu savjesnosti i poštenja (nepoštenim odredbama). Ističe da je upravo ta direktiva implementirana u hrvatski pravni sustav i dijelom u Zakon o zaštiti potrošača pa je tako člankom 49. stavka 1. Zakona o zaštiti potrošača propisano da se ugovorna odredba, o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo, smatra nepoštenom, ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, s tim da se smatra da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca, te zbog toga potrošač nije imao utjecaj na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranog ugovora trgovca (članak 49. stavak 2. tog Zakona). Ističe da je pravna posljedica takvih odredbi propisana i samim zakonom i to na način da je određeno da je nepoštena ugovorna odredba ništetna (članak 50. stavak 1. toga Zakona).

Vezano za praksu suda Europske unije, upozorava na presudu Oceano Grupo Editorial SA i Salvat Editores SA v Rocio Muricano Quintero i drugi (spojeni predmeti C-240/98. do C-244/98.) kojom je utvrđena obveza nacionalnih sudova da ex offo ispituju nepoštenost spornih odredbi bez obzira radi li se o materijalnim ili postupovnim odredbama. Treba smatrati nepoštenom odredbe u smislu članka 3. Direktive ako su ispunjene temeljne pretpostavke: da nije bilo posebnog pregovaranja, te da suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i u obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Ističe kako se u konkretnom slučaju radi o uvjetima VIPnet-a o kojima nije bilo posebno pregovaranje, a što uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama, budući da bi, radi ostvarenja svojih prava, tužitelj bio vezan činjenicom da VIPnet u svojim uvjetima ima predviđenu naknadu za prijevremeni raskid ugovora. Ističe kako se o tome nije pregovaralo niti je tužitelja na to itko upozorio, a obzirom da tužitelju nisu bile poznate odredbe Općih uvjeta niti je iste potpisao, smatra da se odredbe ovih Općih uvjeta, koji bi VIPnet-u davao automatsko pravo na naplatu kazne, bez obzira na krivnju za raskid ugovora, nepošteni. Navodi da su takvi uvjeti VIPnet-a bili unaprijed formulirani, slijedom čega on, na koga se primjenjuje Zakon o zaštiti potrošača, nije imao utjecaja na sadržaj ovih Općih uvjeta. Navodi da je prilikom potpisivanja ugovora trebao imati uvid u opće uvjete poslovanja zainteresirane osobe, kao i iznose popusta. Ističe da se radi o nepoštenoj poslovnoj praksi iz razloga jer su u ugovoru malim slovima navedene odredbe općih i tehničkih uvjeta te ih nije moguće niti dobro pročitati, a ujedno svi operatori funkcioniraju na isti nepošten način i sve ugovorne obveze nisu poznate u trenutku sklapanja ugovora. Navodi da mu u trenutku sklapanja ugovora, sve mora biti jasno, a što u konkretnom slučaju nije bilo.

Predlaže da Sud usvoji tužbeni zahtjev i poništi osporavanu odluku.

Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom spora ističe da je utvrđeno da je zainteresirana osoba postupila sukladno odredbama pretplatničkog ugovora, odredbama Zakona o elektroničkim komunikacijama i odredbama Općih uvjeta poslovanja te je zaključeno da u predmetnom slučaju ne postoji potreba za regulatornim djelovanjem tuženika u odnosu na zainteresiranu osobu. Citira odredbu članka 41. stavak 1., 3., 4. i 5. Zakona o elektroničkim komunikacijama te navodi da je člankom 14. stavkom 1. Općih uvjeta propisano da u slučaju da krajnji korisnik jednostrano raskine ugovor prije isteka razdoblja obveznog trajanja ugovora (što uključuje i raskid ugovora u slučaju prijenosa broja), krajnji korisnik obavezan je platiti ukupan iznos svih preostalih mjesečnih naknada za ostatak razdoblja obveznog trajanja ugovora ili naknadu u visini popusta na proizvode i usluge koje je ostvario, ako je plaćanje te naknade povoljnije za krajnjeg korisnika. Dodatno, Direktiva 2002/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o univerzalnoj usluzi i pravima korisnika u vezi s elektroničkim komunikacijskim mrežama i uslugama (Direktiva o univerzalnoj usluzi) te Direktiva 2009/136/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o izmjeni Direktive 2002/22/EZ o univerzalnim uslugama i pravima korisnika s obzirom na elektroničke komunikacijske mreže i usluge (Direktiva o univerzalnim uslugama), u članku 20. stavku 1. točki (e), propisuje da države članice osiguravaju da, kod sklapanja pretplatničkog ugovora za usluge koje omogućavaju vezu na javnu komunikacijsku mrežu i/ili javno dostupne usluge elektroničkih komunikacija, potrošači i drugi krajnji korisnici koji tako zatraže, imaju pravo na sklapanje ugovora s jednim ili više poduzeća koja nude navedeno povezivanje i/ili usluge. Ugovor navodi na jasan, razumljiv i lako dostupan način barem slijedeće: trajanje ugovora i uvjeti obnavljanja i prekida usluga i raskida ugovora, uključujući: sve najmanje razine korištenja ili vremenska razdoblja potrebna za ostvarivanje pogodnosti iz posebne ponude, sve troškove vezane uz prenošenje brojeva ili druge identifikatore i sve troškove vezane uz raskid ugovora, uključujući sve povrate troškova vezane uz terminalnu opremu. Dakle, imajući u vidu kako su sklapanjem pretplatničkog ugovora ugovorne stranke ostvarile određena prava i obveze te kraj činjenice kako je tužitelj sklapanjem pretplatničkog

odnosa pristao na Opće uvjete, cjenik i uvjete korištenja ugovorene usluge, smatra kako je tužitelj bio upoznat s uvjetima glede raskida pretplatničkog odnosa u smislu odredbe članka 41. stavka 5. i 6. Zakona o elektroničkim komunikacijama, zbog čega je u konkretnom slučaju osporavanom odlukom i odbijen zahtjev tužitelja za rješavanje spora sa zainteresiranom osobom. Pojašnjava da sklapanje pretplatničkog ugovora znači da je prihvatio prava i obveze iz pretplatničkog odnosa koja su regulirana tim ugovorom te koja moraju biti u skladu sa Zakonom o elektroničkim komunikacijama, podzakonskim propisima, objavljenim općim uvjetima poslovanja, posebnim uvjetima korištenja usluge i cjenikom operatora te posebnim propisima. Ističe kako pretplatnički ugovor čine zahtjev za zasnivanje pretplatničkog odnosa, opći uvjeti poslovanja, cjenik i posebni uvjeti korištenja. Dakle, prije potpisivanja ugovora potrebno je pročitati posebne uvjete korištenja usluge koja se ugovara, a koji se mogu dobiti na prodajnom mjestu operatora ili pročitati na njihovoj internetskoj stranici. Ističe da je tužitelj svojim potpisom na pretplatničkom ugovoru potvrdio da će Opće uvjete, Uvjete korištenja odabranih usluga, cjenik itd. preuzeti na Internet stranici zainteresirane osobe, odnosno na drugi odgovarajući način. Napominje da je navedeno u skladu s odredbama Zakona o elektroničkim komunikacijama i Općim uvjetima poslovanja zainteresirane osobe, a na jednak način funkcioniraju i ostali operatori. Također ističe da je tužitelj isto tako imao mogućnost, ukoliko mu nešto nije bilo jasno ili je bilo sporno, zatražiti od zainteresirane osobe na uvid navedene uvjete i cjenik. Napominje da je tužitelj sklapanjem pretplatničkog ugovora prihvatio sva prava i obveze iz pretplatničkog odnosa. Također napominje da je tužitelj, ukoliko nije bio zadovoljan, imao mogućnost izabrati drugog operatora. Navodi da se radi o standardiziranim obrascima ugovora koje imaju svi operatori u manje-više sličnom ili istom obliku te su navedeni u skladu s odredbama zakona, a iz ugovora je vidljivo kako nisu toliko sitnim slovima naznačene odredbe ugovora da ih se ne bi moglo pročitati. Također tužitelju je bilo ili barem trebalo biti, od strane prodajnog predstavnika objašnjeno što se potpisuje, a isto tako tužitelj je mogao tražiti na uvid Opće uvjete poslovanja zainteresirane osobe. Ističe kako do sada nije bilo primjedbi na obrazac ugovora i da su možda u drugim branšama ugovori drugačijeg izgleda, no ovi ugovori su već dugi niz godina ovakvog izgleda. Ističe da ukoliko tužitelj nije bio u mogućnosti pročitati odredbe ugovora, imao je mogućnost zatražiti od prodajnog predstavnika da mu ih on pročita ili protumači. Napominje da je tužitelj trebao, ukoliko mu nešto nije bilo jasno, reagirati odmah, a ne tek prilikom raskida, odnosno naplate naknade za prijevremeni raskid ugovora.

Predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu A1 Hrvatska d.o.o. ističe da Zakon o zaštiti potrošača, na koji se tužitelj poziva, nije primjenjiv u konkretnom predmetu, budući da je navedenim Zakonom u članku 3., kojim se utvrđuje usklađivanje s pravnim aktima Europske unije, u stavku 1. podstavak 15. propisano da je potrošač fizička osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu izvan svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti. Budući da je u predmetnom slučaju pravni posao na tržištu sklopila pravna osoba, a ne fizička, odredbe Zakona o zaštiti potrošača nisu primjenjive, kako to tužitelj pogrešno navodi. Na odnose pretplatnika i operatora primjenjuje se Zakon o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine, broj: 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17.), kojim se uređuje područje elektroničkih komunikacija i to korištenje elektroničkih komunikacijskih mreža i pružanje elektroničkih komunikacijskih usluga, pružanje univerzalnih usluga kao i zaštita prava korisnika usluga, zaštita podataka, sigurnost i cjelovitost elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga, te obavljanje inspekcijskog nadzora i kontrole u elektroničkim komunikacijama. Navodi da je Zakon o elektroničkim komunikacijama lex specialis za područje elektroničkih komunikacijskih mreža i pružanje elektroničkih komunikacijskih usluga. Način i uvjeti pružanja usluga elektroničkih komunikacija podrobno su propisani Zakonom o elektroničkim komunikacijama i

Pravilnikom o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga. Nadalje navodi daje člankom 42. Zakona o elektroničkim komunikacijama propisana obveza operatora javnih komunikacijskih usluga da izrade jasne, čitljive i sveobuhvatne opće uvjete poslovanja kojim se, između ostalih obveza, posebno utvrđuju način i uvjeti zasnivanja, trajanja, obnavljanja, raskidanja i prestanka pretplatničkog odnosa, uključujući i naknade za raskid ugovora prije isteka obveznog trajanja ugovora. Opće uvjete poslovanja operatori su u obvezi dostaviti na uvid HAKOM-u najmanje osam dana prije njihove objave. Navodi da u ovom upravnom sporu među strankama nije sporno da je tužitelj sa zainteresiranom osobom sklopio 13 Zahtjeva za zasnivanje pretplatničkog odnosa i to kako slijedi dana 8. studenoga 2016. kojim je produženo obvezno trajanje za 24 mjeseca za brojeve

[redacted] za tarifni paket Bez Granica S+ Biz uz koje je kupljen uređaj Lenovo C crni, [redacted] za tarifni paket Bez Granica L+ Biz, [redacted] za tarifni paket Bez Granica XL+ uz kupnju uređaja Microsoft Lumia 950 crni, [redacted] za tarifni paket Bez Granica S+ Biz, [redacted] za tarifni paket Bez Granica M+ Biz. Dana 14. lipnja 2017. tužitelj je sklopio pretplatnički ugovor kojim je produžio obvezno trajanje za 24 mjeseca za broj [redacted] za tarifni model Bez Granica XL+ Biz uz kupnju uređaja Huawei P10 lite crni te dana 19. lipnja 2017. sklopljen pretplatnički ugovor kojim je produženo obvezno trajanje za 24 mjeseca za broj [redacted] za tarifni model Bez Granica L+ Biz uz kupnju uređaja Huawei P10 lite crni. Ističe da su tužitelju pružene ugovorene usluge u cijelosti u skladu s pretplatničkim ugovorima, a koji pored obrasca zahtjeva čine Opći uvjeti poslovanja zainteresirane osobe, uvjeti korištenja ugovorne usluge te cjenik usluge, kako je to propisano člankom 41. stavkom 4. Zakona o elektroničkim komunikacijama. Svi navedeni dokumenti dostupni su na prodajnim mjestima i na internetskim stranicama zainteresirane osobe. Navodi da je tužitelj 27. lipnja 2018. podnio zahtjev za prijenos brojeva u drugu mrežu i to za brojeve

[redacted] Prijenosom brojeva u drugu mrežu prije isteka razdoblja obveznog trajanja raskinuti su pretplatnički ugovori za koje je prijenos zatražen te je sukladno članku 41. stavku 5. Zakona o elektroničkim komunikacijama, tužitelju obračunata naknada za prijevremeni raskid. Navodi da je člankom 41. stavkom 5. Zakona o elektroničkim komunikacijama propisano da ako pretplatnik raskine ugovor ili je ugovor raskinut krivnjom pretplatnika prije isteka razdoblja obveznog trajanja ugovora, pretplatnik mora platiti mjesečnu naknadu za ostatak razdoblja obveznog trajanja ugovora ili naknadu za visini popusta na proizvode i usluge koje je ostvario ako je plaćanje te naknade povoljnije za pretplatnika. Ista odredba sadržana je u Općim uvjetima poslovanja zainteresirane osobe, a koji su sastavni dio pretplatničkog ugovora kojima se člankom 14.1. utvrđuje da u slučaju da krajnji korisnik jednostrano raskine Ugovor prije isteka razdoblja obveznog trajanja ugovora (što uključuje i raskid ugovora u slučaju prijenosa broja), krajnji korisnik obavezan je platiti ukupan iznos svih preostalih mjesečnih naknada za ostatak razdoblja obveznog trajanja ugovora ili naknade u visini popusta na proizvode i usluge koje je ostvario, ako je plaćanje te naknade povoljnije za krajnjeg korisnika. Ističe da je tužitelj bio upoznat da su pretplatnički ugovori sklopljeni uz obvezno trajanje, te da će u slučaju raskida istih tijekom razdoblja obveznog trajanja, biti dužan platiti iznos mjesečnih naknada za ostatak razdoblja obveznog trajanja ugovora ili naknadu u visini ostvarenih popusta na proizvode i usluge, ovisno o tome što je povoljnije za tužitelja. Dakle, napominje da je tužitelj raspolagao svim informacijama o rokovima i načinu ostvarivanja prava na jednostrani raskid ugovora, ali i o posljedicama takvog raskida. Dodatno, tužitelj je na isto upozoren i dopisom zainteresirane osobe od 2. kolovoza 2018. koji je dostavljen u prilogu. Iz svega navedenog vidljivo je da je zainteresirana osoba ispunila sve zakonske i ugovorne obveze prema tužitelju, odnosno da su tužitelju bili poznati svi uvjeti

raskida pretplatničkog ugovora. Navodi da je neosporno pravo tužitelja raskinuti pretplatnički ugovor u bilo kojem trenutku trajanja pretplatničkog ugovora, kako je to propisano člankom 41. stavkom 5. Zakona o elektroničkim komunikacijama, međutim jednako tako, tužitelj mora ispuniti i svoje obveze preuzete ugovorom, tj. u slučaju prijevremenog raskida isplatiti zainteresiranoj osobi naknadu za prijevremeni raskid. Slijedom svega navedenog, ističe da je razvidno da je tuženik u postupku koji je prethodio donošenju pobijane odluke, pravilno primijenio pravila postupka i na temelju pravilno utvrđenog činjeničnog stanja donio zakonitu odluku.

Predlaže Sudu da odbije tužbeni zahtjev tužitelja.

Radi ocjene zakonitosti osporavanog rješenja Sud je izvršio uvid u sudski spis i isprave priložene spisu tuženika te je održao javnu raspravu u prisutnosti tužitelja i tuženika, a u odsutnosti urednog pozvane zainteresirane osobe, na temelju ovlaštenja iz odredbe članka 39. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS).

Strankama je, u skladu s odredbom članka 6. ZUS-a, dana mogućnost izjasniti se o zahtjevima i navodima drugih stranaka te o svim pitanjima koja su predmet ovog upravnog spora.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, Sud je ocijenio tužbeni zahtjev neosnovanim.

Odredbom članka 41. stavka 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine, broj: 73/08., 90/11., 133/12., 80/13. 71/14. i 72/17.) propisano je da se prava i obveze iz pretplatničkog odnosa između operatora javnih komunikacijskih usluga i pretplatnika tih usluga uređuju njihovim međusobnim ugovorom.

Stavkom 3. toga članka Zakona propisano je da operatori javnih komunikacijskih usluga moraju temeljiti pretplatničke ugovore na općim uvjetima poslovanja i cjeniku usluga, u skladu s odredbama članka 42. i 42.a ovoga Zakona. Svaki krajnji korisnik usluga ima pravo sklopiti pretplatnički ugovor na temelju objavljenih općih uvjeta poslovanja iz članka 42. i cjenika usluga iz članka 42.a ovoga Zakona.

Prema stavku 4. toga članka Zakona sastavni dio pretplatničkog ugovora čine opći uvjeti poslovanja, uvjeti korištenja usluga i cjenik usluga za koje se taj ugovor sklapa. Pretplatnički ugovor mora sadržavati odredbe koje su utvrđene posebnim zakonom kojim je uređena zaštita potrošača, te drugim posebnim propisima. Obvezno trajanje pretplatničkog ugovora ne može biti dulje od dvije godine, pri čemu operatori javnih komunikacijskih usluga moraju nuditi i pretplatničke ugovore u trajanju od jedne godine. Ugovori sklopljeni putem sredstava daljinske komunikacije ili elektroničke trgovine, kao i ugovori sklopljeni izvan poslovnih prostora operatora, moraju sadržavati odredbe u skladu s posebnim propisima.

Prema stavku 5. toga članka Zakona pretplatnik ima pravo na raskid pretplatničkog ugovora u bilo kojem trenutku. Pretplatničkim ugovorom može se utvrditi da, ako pretplatnik raskine ugovor ili je ugovor raskinut krivnjom pretplatnika prije isteka razdoblja obveznog trajanja ugovora, pretplatnik mora platiti mjesečnu naknadu za ostatak razdoblja obveznog trajanja ugovora ili naknadu u visini popusta na proizvode i usluge koje je ostvario ako je plaćanje te naknade povoljnije za pretplatnika, osim u slučaju iz članka 42. stavka 7. ovoga Zakona.

Istu odredbu sadrže i Opći uvjeti poslovanja zainteresirane osobe, a koji su sastavni dio pretplatničkog ugovora, kojima se člankom 14.1. utvrđuje da u slučaju da krajnji korisnik jednostrano raskine Ugovor prije isteka razdoblja obveznog trajanja ugovora (što uključuje i raskid ugovora u slučaju prijenosa broja), krajnji korisnik obavezan je platiti ukupan iznos svih preostalih mjesečnih naknada za ostatak razdoblja obveznog trajanja ugovora ili naknade u visini popusta na proizvode i usluge koje je ostvario, ako je plaćanje te naknade povoljnije za krajnjeg korisnika.

Među strankama nije sporno da je tužitelj sa zainteresiranom osobom sklopio 13 Zahtjeva za zasnivanje pretplatničkog odnosa i to dana 8. studenoga 2016. kojim je produženo obvezno trajanje za 24 mjeseca za brojeve [redacted] [redacted] za tarifni paket Bez Granica S+ Biz uz koje je kupljen uređaj Lenovo C crni, [redacted] za tarifni paket Bez Granica L+ Biz, [redacted] [redacted] za tarifni paket Bez Granica XL+ uz kupnju uređaja Microsoft Lumia 950 crni, [redacted] [redacted] za tarifni paket Bez Granica S+ Biz, [redacted] za tarifni paket Bez Granica M+ Biz, dana 14. lipnja 2017. kojim je produžio obvezno trajanje za 24 mjeseca za broj [redacted] za tarifni model Bez Granica XL+ Biz uz kupnju uređaja Huawei P10 lite crni i dana 19. lipnja 2017. kojim je produženo obvezno trajanje za 24 mjeseca za broj [redacted] za tarifni model Bez Granica L+ Biz uz kupnju uređaja Huawei P10 lite crni.

Nije sporno da su tužitelju pružene ugovorene usluge u cijelosti u skladu s pretplatničkim ugovorima, a koji pored obrasca zahtjeva čine Opći uvjeti poslovanja zainteresirane osobe, uvjeti korištenja ugovorne usluge te cjenik usluge, kako je to propisano člankom 41. stavkom 4. Zakona o elektroničkim komunikacijama. Svi navedeni dokumenti dostupni su na prodajnim mjestima i na internetskim stranicama zainteresirane osobe.

Također, tužitelj ne spori da je 27. lipnja 2018. podnio zahtjev za prijenos brojeva u drugu mrežu i to za brojeve [redacted]

Prijenosom brojeva u drugu mrežu prije isteka razdoblja obveznog trajanja raskinuti su pretplatnički ugovori za koje je prijenos zatražen te je sukladno članku 41. stavku 5. Zakona o elektroničkim komunikacijama, tužitelju obračunata naknada za prijevremeni raskid.

Dakle, iz navedenog proizlazi da je tužitelj bio upoznat da su pretplatnički ugovori sklopljeni uz obvezno trajanje, te da će u slučaju raskida istih tijekom razdoblja obveznog trajanja, biti dužan platiti iznos mjesečnih naknada za ostatak razdoblja obveznog trajanja ugovora ili naknadu u visini ostvarenih popusta na proizvode i usluge, ovisno o tome što je povoljnije za tužitelja.

Stoga je i po ocijeni ovog Suda, tužitelj raspolagao svim informacijama o rokovima i načinu ostvarivanja prava na jednostrani raskid ugovora, ali i o posljedicama takvog raskida.

Iz navedenog je razvidno da je zainteresirana osoba ispunila sve zakonske i ugovorne obveze prema tužitelju, te je postupila sukladno odredbama pretplatničkog ugovora, odredbama Zakona o elektroničkim komunikacijama i odredbama Općih uvjeta poslovanja, slijedom čega je, po ocijeni ovog Suda, tuženik u postupku koji je prethodio donošenju pobijane odluke, pravilno utvrdio činjenično stanje i na temelju pravilno primijenjenog materijalnog prava i u pravilno provedenom postupku donio zakonitu odluku.

Stoga su neosnovani prigovori koje tužitelj ističe u tužbi i tijekom spora te isti ne utječu na drukčiju odluku u ovoj upravnoj stvari. Naime, tužitelj je sklapanjem pretplatničkog odnosa pristao na Opće uvjete, cjenik i uvjete korištenja ugovorene usluge, slijedom čega je bio upoznat s uvjetima glede raskida pretplatničkog odnosa u smislu odredbe članka 41. stavka 5. i 6. Zakona o elektroničkim komunikacijama pa mu je osnovano osporavanom odlukom odbijen zahtjev za rješavanje spora sa zainteresiranom osobom.

Valjalo je stoga, temeljem članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima presuditi kao u presudi.

U Zagrebu, 23. prosinca 2019.

Sudac:
Jasna Peroš Nikolić, v.r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog Suda, u dovoljnom broju primjeraka za Sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave ove presude. Žalba odgaga izvršenje pobijane presude.

DNA:

1.
2. Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti, 10000 Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9
3. A1 Hrvatska d.o.o., 10000 Zagreb, Vrtni put 1
4. U spis

Za točnost otpravka – ovlaštenu službenik:

Snježana Miletić

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primjeno:	10.1.2020. 8:38:35	
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
034-07/19-01/16	376-08	
Uredžbeni broj:	Pril.	Vrij.
437-20-6		0

